

PĂRINTELE DUMITRU STANILOAE

† 5 OCTOMBRIE

1903 - 1993

SĂ NU OPRIM URCUȘUL DUHOVNICESC

Cine se obișnuiește cu amănarea, greu mai scapă de această obișnuință. Cine se oprește din urcuș a căzut în aceeași clipă mai jos de unde este. Nu stă decât cel ce urcă neîncetat. E o idee pe care a dezvoltat-o Sfântul Grigorie de Nisa. Oprirea prin lenevie produce o anumită paralizie în puterile sufletului. Cel care cedează lenei devine robul ei, își slăbește libertatea sau stăpânirea sa asupra lui însuși. Ești tu însuși când ești stăpân pe tine. De aceea, în grecește libertatea se numește și starea de a-ți fi propriul stăpân.

Nu l-am ajutat pe om în clipa în care a trebuit, l-am putut pierde. Fiecare clipă impune o datorie unică

pentru veci, pe care n-o mai poți îndeplini în altă clipă. (...)

Cine urcă o face pentru că aude glasul Domnului, care-l cheamă. Cel ce se obișnuiește să nu dea toată atenția poruncii Domnului îndată ce o aude și așteaptă să i se spună a doua oară, să i se dea un nou semn mai accentuat, pierde sensibilitatea receptivă a inimii. Începe să se tocească, să se sclerozeze spiritual. Începe să nu mai fie viu, începe să moară. Cade din simțirea planului dumnezeiesc, care-l face liber, din planul vibrant al Duhului, în cel al automatismului naturii, încetând să mai fie el însuși. Se afirmă iarăși importanța lui „acum” și a lui „astăzi”, importanța de a împlini în această clipă ceea ce cere Dumnezeu în ea. Fiecare clipă ne e dată pentru a o umple cu împlinirea datoriei noastre legate de ea, pentru a imprima în noi ceea ce ne cere. Și Dumnezeu însuși ne spune în ea ce datorie avem de împlinit în ea.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 10 octombrie	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 13 octombrie	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă 14 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 15 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 21-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Nu te teme niciodată de nimeni și de nimic. Doar roagă-te!
Dumnezeu și Maica Domnului te văd și te aud.” – Părintele Ilie Cleopa

Nr. 508 / 8 octombrie 2023

SCRISOARE DESPRE FRICĂ

Găsim în om mai multe forme de frică: 1) *Vreau să fac ceva ce altul nu vrea și o să mă pedepsească, o să-mi facă rău* (de exemplu, școlarul); 2) *Pentru că iubesc mult această persoană, nu vreau s-o necăjesc* (de exemplu, copilul în relația cu mama lui); 3) *Dacă fac aceasta, voi pierde interesul și bunăvoința din partea celui alt* (foarte meschin, o teamă umilitoare).

Frica este izvorul multor rele pentru caracter: ea îl face pe om ipocrit, mincinos, de rea credință. Adesea, acest sentiment umilitor de frică alterează caracterul: „Ce se va spune despre mine?”. Și astfel trădăm dumnezeiasca iubire, pentru a fi pe placul oamenilor. Această frică este un monstru: „Ce o să spună lumea”... Dar cine este această lume? Este ea idealul? V-ar plăcea să fiți ca ea? Dacă vă veți pune cu sinceritate această întrebare, veți spune că nu. Prin urmare, de ce trădați iubirea lui Dumnezeu și Adevărul Lui pentru

SFÂNTA
GAVRILIA PAPAIIANNIS

1897 - 1992

ea? Dumnezeu spune: *Veți cunoaște Adevărul, iar Adevărul vă va face liberi* (Ioan 8, 32).

Frica este cea dintâi patimă. E adevărat că am vorbit destul despre frica de lumea aceasta, din pricina căreia ne pierdem echilibrul. Totuși, urcăm într-un taxi și credem că șoferul nu se va ciocni de vreun copac. Luăm avionul și credem că pilotului nu-i va lipsi controlul – dacă nu ne vom pierde cu totul. Cunoșc un arhiepiscop care a avut un accident de mașină în plin deșert și căruia, cu ochii plini de ciobulețe de sticlă, nu i-a fost frică. Se ruga să se facă voia lui Dumnezeu în viața lui... iar doctorii au văzut, stupefiați, cum se săvârșește minunea vindecării. Sau vedeți cincizeci de morți într-un accident de avion și o fetiță care se aruncă de la hublou – vie!

În viața aceasta în care doar autoritățile ne informează despre tot, dacă nu aplicăm ceea ce Hristos a spus: *Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide* (Matei 7, 7), nu ne vom putea elibera de această frică înăscută. Frică de ce? De necunoscut, de nevăzut, de această stare de după moarte. Căci, încă din copilărie, omul are senzația de a fi un înger căzut din cer. Omul căzut are o frică înăscută. Apoi, Mântuitorul vine și spune: *Nu te teme. Crede numai* (Marcu 5, 36).

De aceea spun că avem nevoie de trei lucruri. Mai întâi, de Credință, în al doilea rând, de Credință și în al treilea rând, de Credință. Fie ca Dumnezeu să ne dea harul de a nu

mai zice niciodată: *Cred, Doamne! Ajută necredinței mele* (Marcu 9, 24). Niciodată! Ce ne-a spus El? *O, femeie, mare e credința ta! Fie ție după cum voiești!* (Matei 15, 28). Și altuia: „Crezi că te vei face bine?”. „Cred” Și pe loc s-a vindecat! „Crezi că o să vezi din nou?” „Cred”... Iar ochii orbului s-au deschis. Apostolului Toma ce i-a spus? *Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut* (Ioan 20, 29). Adaug personal și smerit: pentru că vor vedea, acum și încă din lumea aceasta.

Ce să mai zic? Oare trebuie să vă vorbesc despre copilașul din brațele mamei lui, în autobuzul care se hurduca? Căpșorul îi era plecat pe gâtul mamei. Dormea. Nu se îngrija de nimic. Avea siguranța iubirii. Așadar? Dacă un om poate da această siguranță, cu atât mai mult Dumnezeu, Care este Iubire! Când am început să călătoresc în străinătate, fără să cunosc pe nimeni și fără mijloace financiare, cine mi-a dat siguranța că nu voi fi izgonit, că voi ști încotro să merg, că nu voi cădea bolnavă, că nu voi fi cerșetoare?

Nu! Creștinul nu va fi niciodată cerșetor! Căci Dumnezeu nu-l lasă! El îi dă pâinea cea de toate zilele prin munca lui, prin sudoarea frunții sau prin oricare alt mod! Vreme de cinci ani am trăit în India, în temperaturi care variau de la -10° C la +40° C. Niciodată nu am avut răceală sau dizenterie din pricina hranei pe care o mâncam. Cum poate oare omul să nu creadă, când asistă la atâtea minuni? Însă, cum să le poată vedea

dacă, mai înainte de toate, nu crede? Voi, iubii mei frați, ați auzit vorbindu-se despre poveștile din strada Midias și despre cum am ajuns eu aici. Este simplu, eram sigură că ceea ce aștept și tot ceea ce am nevoie, Dumnezeu o să-mi trimită.

Când ne rugăm și spunem: *Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*, dacă cu adevărat credem, ea se va face. Nu numai în ceea ce ne privește, ci pentru toți. Este rugăciunea noastră. Iar nu: „Vreau aceasta pentru celălalt, căci cred că este drept așa”. Doar Dumnezeu știe ce îi trebuie. „Facă-se voia Ta pentru cutare, pentru altul”. Astfel este rugăciunea noastră. Ce să mai spun? Când urmăim dumnezeieștile porunci, când citim în fiecare zi Evangheliile, vom afla înțelepciunea lui Dumnezeu direct în inima noastră. Nu cu filosofia, cu logica și cu creierul. Vom fi atunci atât de liniștiți... Nu vom avea nevoie de nicio altă carte sau învățătură în care se regăsește egoul scriitorului sau al oratorului. Domnul oferă o inspirație deosebită fiecăruia dintre noi, în raport cu ceea ce putem accepta și cu dumnezeiescul plan pentru viețile noastre.

O altă formă de frică este frica de moarte. „Ah! O să mă îmbolnăvesc! Unde mă voi duce? La care spital? Ce mă așteaptă acolo? Mă vor trata rău... O să-mi ceară bani, bani... și când nu voi mai avea... ce se va întâmpla? Cum voi merge în străinătate? Doar acolo se vindecă lumea...” Sărmane

făpturi! Ele nu știu că mâna lui Dumnezeu o ține pe cea a doctorului! Și că vor trece prin încercările prin care trebuie să treacă! Cele mai mari vindecări pe care le-am văzut în viața mea erau cele ale unui medic lacom! L-am întrebat pe îngerul meu păzitor: „Cum se face că Dumnezeu îngăduie acestui medic toate acestea?”. Răspunsul a fost: „Dumnezeu îl ajută pe cel suferind, care trebuie să se vindece și-l lasă pe medic să dea seama de faptele lui la un alt moment”.

Investim la bancă, investim, investim... Abia în acest moment începe spaima noastră! Dolarul crește, francul scade... Ce o să se întâmple dacă pierdem? Unde o să mergem dacă izbucnește un război? Să ne salvăm trupurile! Ah! Să nu suferim: *Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace* [ectenție a cererilor]. O cerem cu cutremur. Cui? Celui al cărui sfârșit al vieții a fost dureros, rușinos, înfruntat. Dumnezeu să ne ierte! Astfel, Alfa și Omega este: „Cred Doamne, Te iubesc și încerc zi și noapte să pun în lucrare prima Ta poruncă”. Tot ceea ce rămâne, Îi aparține. Nu mie. Nici când, nici unde, nici cum. Astfel l-am vorbit Iubitului meu Dumnezeu, iar El Și-a trimis emisarul alături de mine, ca eu să continui să trăiesc fără să mă îngrijesc de nimic, la picioarele lui Hristos, zi și noapte. Amin.

Sursa: doxologia.ro